

SVIATOSTI

Sú viditeľné znaky neviditeľnej Božej milosti, ktoré nás robia byť schopnými Božími deťmi na obraz nebeského otca.

1. **Sviatosť: krst**- krstom sa nám zmýva dedičný hriech a vstupujeme do spoločenstva Cirkvi.
2. **Sviatosť: zmierania**- touto sviatosťou sa nám zmývajú naše osobné hriechy, zmierujeme sa s Bohom. Aby bola platná sv. spoveď je potrebná úprimná ľútosť, vyznanie hriechov a úprimná vôľa odčiniť hriech a viac ho nepáchať.
3. **Sviatosť: Eucharistia**- túto sviatosť môžeme prijať keď sme pokrstený a vyspovedaný. Túto sviatosť ustanovil pri poslednej večeri keď premenil chlieb a víno na svoje telo a krvi. Po svätom prijímaní sa zjednocujeme s Kristom a on nás uschopňuje aby sme ho nasledovali.
4. **Sviatosť: Birmovania**- nazývame ju aj sviatosť kresťanskej dospelosti, pretože duch svätý, ktorého v tejto sviatosti prijímame nás zjednocuje s otcom stvoriteľom, synom vykupiteľom a s duchom svätým. V tejto sviatosti získavame dary ducha svätého- rozumu, múdrosti, sily, rady, poznania, nábožnosti, bázeň pred Pánom.
5. **Pomazanie chorých**: túto sviatosť vysluhuje kňaz ťažko chorým ľuďom. Touto sviatosťou človek nadobúda posilu tela i duše aby mohol ľahšie znášať svoju bolesť.
6. **Sviatosť: kňazstva**- Túto sviatosť môže vysluhovať iba biskup vkladáním rúk a modlitbou. 1 kňazské svätenie je diakon (môže krstiť, sobášiť, pochovávať) a kázať. Kňaz môže aj slúžiť sv. omšu a spovedať.
7. **Sviatosť: manželstva**- Túto sviatosť si vysluhujú snúbenci navzájom a kňaz je prítomný ako svedok cirkvi. Táto sviatosť je pre manželstvo posilou pre ich život, pri prekonávaní prekážok a pri naplnení poslania manželstvo v Božom pláne.

Cyril a Metod

1150 výročie ich príchodu na Veľkú Moravu

Cyril a Metod patria medzi najväčších misionárov a ich činnosť priamo alebo nepriamo zasiahla celú východnú Európu . v dejinách Slovákom tvoria jednu z najdôležitejších kapitol . pochádzali zo Solúna .Metod bol pravdepodobne najstarší zo 7 súrodencov a narodil sa okolo roku 815 bol dôležitým civilným a neskôr sa utiahol do kláštora. Konštantín bol najmladší z detí a narodil sa 827 bol učencom a profesorom známym ako filozof v Konštantínopole . pretože v okolí žilo mnoho Slovanom predpokladá sa že dobre poznali tento jazyk . Cyril po čase odchádza so svojim bratom tiež odchádza do toho istého kláštora . v roku 860 Konštantín a Metod sa vydali na misie na územie dnešnej Ukrajiny chazarom tam našli pozostatky pápeža svätého Klementa ktorý tam bol vo vyhnanstve okolo roku 100..

Veľká Morava : Moravské knieža Rastislav byzantskému panovníkovi Michalovi 3 aby mu na jeho územie poslal misionárov . Najlepšou voľbou bolo poslať Konštantína a Metoda pretože poznali jazyk a boli organizačne zdatní na toto misijne poslanie .

V roku 863 Konštantín a Metod z niekoľkými spoločníkmi (Kliment, Naum ,Sava , Angelár , Vavrinec) sa vydali na cestu aby prišli na veľkú Moravu kresťanstvo a kultúru .

Konštantín ešte pred príchodom Moravu zostavil pre Slovanov písmo známej ako hlaholika predchodca Cyriliky . do jazyka starých Slovanov preložili celú liturgiu (texty bohoslužieb) a bibliu. V tom čase to bola veľká revolúcia pretože pri bohoslužbách sa používali len 3 jazyky : gréčtina , hebrejčina , latinčina. Bola to v tom čase revolúcia, pretože aj inde vo svete sa používala liturgická reč latinčina. V roku 867 sa Cyril a Metod vydali do Ríma, aby získali povolenie slúžiť latinskú liturgiu v reči, ľudu. So sebou niesli aj pozostatky sv. Klementa. Pápež Hadrián 2 vyhovel na ich žiadosť 3 požiadavkám:

1. Ustanovenie školy na čele s Metodom
2. Vysvätenie Slovienských učeníkov slovanskej bohoslužobnej reči.
3. Potvrdenie slovanskej bohoslužobnej reči. Konštantín prijal v kláštore rehoľné meno Cyril. V Ríme ochorel a už nikdy sa nevrátil na územie Veľkej Moravy a zomrel v roku 869 Metod v roku 869 sa stal biskupom, neskôr arcibiskupom a zomrel v roku 885.

DEKALÓG

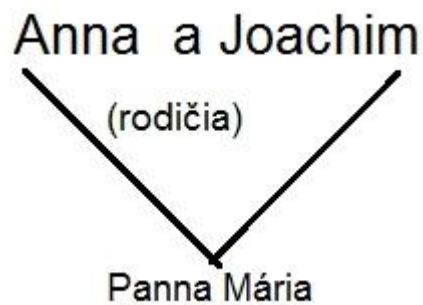
Slovo dekalóg znamená 10 slov, ktoré Boh zjavil svojmu ľudu na svätom vrchu Sinaj. 10 Božích prikázaní Boh zjavil vyvolenému národu cez Mojžiša a týmto zjavením nám ponúka získať vnútornú slobodu a spásu pre dušu. Boh nám pripomína dekalógom povinností a práva, ktoré má každá ľudská osoba a dekalógom učí pravej ľudskosti človeka.

ADVENTNÉ OBDOBIE

Je očakávanie príchodu Ježiša Krista na zem. 1. Adventnou nedeľou sa začína aj nový liturgický rok. Advent má niekoľko úrovní: 1. Historický- v starom zákone po páde prvých rodičov a dedičnom hriechu Boh prisľúbil vykupiteľa. Boh tento prisľub naplnil v Ježišovi Kristovi, ktorý prišiel na svet a zomrel za nás na kríži. 2. Liturgický advent- to čo Boh prisľúbil- príchod na svet Svojho Syna. Každoročne si pripomínáme vo svätej omši liturgickým slávením na Vianoce. Kňaz v adventnom období má fialovú farbu ornátu. 3. Eschatologický advent- počas adventu si pripomínáme nie len narodenie Ježiša Krista ale zároveň druhý Kristov príchod na konci čias. Náš život je prípravou- adventom na prechod do večnosti. 4. Osobný advent- je osobné stretnutie s Kristom na ktoré sa pripravujeme modlitbami, dobrými

skutkami, pokánie, prijímanie sviatostí. Advent symbolizuje adventný veniec so štyrmi sviecami, ktoré nám pripomínajú trvanie adventu- štyri nedele.

8. Decembra- Nepoškvrnené počatie Panny Márie

Nepoškvrnené počatie znamená, že duša Panny Márie nebola dotknutá dedičným hriechom. Bola uchránená od tohto hriechu pre zásluhy jej syna, ktorý nás vykúpil svojou smrťou a zmŕtvychvstaním od dedičného hriechu. Rodičia Panny Márie; Anna a Joachim žili v manželskom spoložití, počali Pannu Máriu, ale jej duša bola dotknutá milosťou Boha, ktorý si ju vyvolil za matku svojho syna. Tým, že Mária bola uchránená od dedičného hriechu nemala ani žiaden osobný hriech.

Mariánske dogmy poznáme:

- ✓ Panna Mária je matkou vykupiteľa
- ✓ Panna Mária zostala v panenstve po celý život
- ✓ Panna Mária bola nepoškvrnená
- ✓ Panna Mária bola nanebovzatá

EKUMENIZMUS

V Jánovom evanjeliu sám Pán Ježiš nás vyzýva k jednote a učí nás ceste k nej a sám prosí za nás svojho otca: „Neprosím len za nich ale aj za tých, ktorí majú skrze ich slovo uveriť vo mňa aby boli všetci jedno ako si ty Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno.“

Cirkev bola poslaná do celého sveta pre spásu ľudí. Cirkev má posväcovať ľudstvo. Tak sme všetci povolaný budovať jednotu medzi nami navzájom šíriť ju a medzi rozdelenými

kresťanmi. Máme prijať toho druhého takým spôsobom, že nás jeho odlišnosti navzájom obohatí. Tak máme prijať toho druhého v jeho originalnosti bez toho, aby začal svoju verejnú činnosť v Galilei. Semienko viery potrebuje vždy zapustiť hlboko svoje korene v Ježišovi Kristovi, pretože v ňom nám Boh Otec dáva plnosť zjavenia.

KREŠŤANSTVO

Kresťanstvo je jedno z troch najväčších svetových monoteistických náboženstiev. Vzniklo vo východo- rímskej provincii JUDEA. Za pôvodcu a centrálnu osobu kresťanstva považujeme Ježiša Krista, jeho život, smrť, zmŕtvychvstanie a jeho učenie tak ako bolo zachytené v Novom zákone. Kresťanstvo je považované za najrozšírenejšie náboženstvo vo svete. Je považované za náboženstvo spasenia, pretože zakladateľ tohto náboženstva obetoval svoj život za spásu ľudstva. Vierou v jediného transcendentného, osobného, neviditeľného Boha sa pojem Boha v kresťanstve stotožňuje s Bohom stvoriteľom, ktorý v starom zákone uzavrel zmluvu s izraelským národom. V kresťanstve Boh nie je iba Bohom židovského ľudu ale bezpodmienečným Pánom a vládcom celého ľudstva a vesmíru. Ústredné poslanstvo kresťanstva vystihuje v Biblii evanjelium Sv. Jána: „Lebo tak Boh miloval, že svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, ale mal každý večný život kto verí v neho“ (Jn 3,16).

Po Ježišovej smrti sa jeho učeníci na čele s Petrom stali prvými šíriteľmi i kresťanstva. Kresťanstvo sa najskôr rozšírilo do Sýrie, Severnej Afriky, Malej Ázie a potom do Európy. Západná časť Rímskej ríše sa stala centrom kresťanstva. Rím na čele s Rímskym biskupom. Od polovice 5. Storočia sa nazýva Rímsky biskup pápež, toto slovo je odvodené od slova **papas**=otec. Rímska ríša tvrdo potlačovala kresťanské náboženstvo kde kresťania boli cieľavedome prenasledovaný a tisíce ich zomrelo mučeníckou smrťou. Okolo roku 150 vznikli v Ríme prvé katakomby a v nich kresťania tajne vykonávali obrady: krstili, sobášili a hlavne pochovávali. Kresťanstvo bolo v ilegality až kým cisár Konštantín I. Veľký v roku 313 (Milánsky Edikt) povolil kresťanské náboženstvo v Rímskej Ríši. Cirkvi priznal verejno-štátnu právnu subjektivitu a nariadil vrátenie všetkých cirkevných majetkov zhabaných počas prenasledovania. Biskupi sa svojím postavením na úroveň vysokých štátnych úradníkov. Zrovnoprávnil kresťanstvo s ostatnými náboženstvami v Rímskej ríši v roku 321 vyhlásil kresťanskú nedeľu za sviatok a deň pracovného pokoja.

(Aktualizácia: 4.2.2013)